

USTAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

836

Ustavni sud Republike Hrvatske, u Drugom vijeću za odlučivanje o ustavnim tužbama, u sastavu sutkinja Snježana Bačić, predsjednica Vijeća, te suci Mato Arlović, Davor Krapac, Ivan Matija, Duška Šarin i Miroslav Šeparović, članovi Vijeća, u postupku koji je ustavnom tužbom pokrenuo Ivica Pleteš iz Kastva, na sjednici održanoj 19. ožujka 2015. jednoglasno je donio

ODLUKU

I. Ustavna tužba se odbija.

II. Ova odluka objavit će se u »Narodnim novinama«.

O b r a z l o ž e n j e

I. POSTUPAK PRED USTAVNIM SUDOM

1. Pravodobnu i dopuštenu ustavnu tužbu podnio je 27. ožujka 2012. Ivica Pleteš iz Kastva.

Ustavna tužba podnesena je protiv presude Županijskog suda u Rijeci broj: Gž-5745/2011-2 od 11. siječnja 2012. (u daljnjem tekstu: drugostupanjska presuda), kojom je odbijena podnositeljeva (tuženikova) žalba i potvrđena presuda Općinskog suda u Rijeci broj: P-791/2011 od 4. svibnja 2011. (u daljnjem tekstu: prvostupanjska presuda).

Prvostupanjskom presudom naloženo je podnositelju da isplati tužitelju 402,08 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama.

Podnositelj u ustavnoj tužbi navodi da mu je osporenom presudom povrijeđeno ustavno pravo zajamčeno člankom 29. stavkom 1. Ustava Republike Hrvatske (»Narodne novine« broj 56/90., 135/97., 113/00., 28/01., 76/10. i 5/14.).

II. ČINJENICE I OKOLNOSTI SLUČAJA

2. Podnositelj je podnio žalbu protiv prvostupanjske presude kojom mu je naloženo isplatiti 402,08 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama kao novčanu naknadu za odvoz komunalnog otpada. Podnositelj je u žalbi, među ostalim, naveo:

»U prvom redu tuženik posebno ističe da ga niti malo nije iznenadila ovakova smiješna presuda još smješnijeg suca koji nema niti elementarno poznavanje odredaba određenih ZOO-a, a to stoga što za svoje donijete odluke pa i ovakve blesave nikome ne odgovara za ništa.

Zašto ne odgovara nikome za ništa, pa zato što je na platnom spisku ZLOČINAČKE ORGANIZACIJE...

(...)

... a tvrdnja sutkinje da je irelevantno da li je tuženik koristio i uolikoj mjeri način zbrinjavanja kućnog otpada te da je dužan podmiriti utuženi novčani iznos neka objesi mačku o rep, jer ovo je presuda organizacije čiji je temelj ZLOČINAČKI PODUHVAT i kao takovu tuženik ju u cijelosti ne priznaje.«

Podnositeljica je žalba odbijena drugostupanjskom presudom koju je donijela sutkinja (pojedinaac) Helena Vlahov Kozomara.

3. Ostale bitne činjenice i okolnosti slučaja razvidne su iz obrazloženja rješenja Općinskog suda u Rijeci broj: K-1122/07 od 19. siječnja 2010. (u daljnjem tekstu: prvostupanjsko rješenje) i rješenja Županijskog suda u Rijeci broj: KŽ-105/10 od 17. veljače 2010. (u daljnjem tekstu: drugostupanjsko rješenje), donesenih povodom podnositeljevog neuspješnog pokušaja pokretanja kaznenog postupka protiv sutkinje Helene Vlahov Kozomara. Prvostupanjskim je rješenjem odbačen podnositeljev optužni prijedlog protiv navedene sutkinje, a drugostupanjskim je rješenjem odbijena podnositeljica žalba protiv prvostupanjskog rješenja.

3.1. U obrazloženju prvostupanjskog rješenja je navedeno:

»U dispozitivu ovoga rješenja oštećenik kao tužitelj Ivica Pleteš iz Kastva, podnio je optužni prijedlog protiv sutkinje Helene Vlahov-Kozomara zbog učina kaznenih djela zlouporabe položaja i ovlasti iz čl. 337 st 1 i st 2, i nesavjesnog rada u službi iz čl. 339 Kaznenog zakona. Naime, isti navodi da je Helena Vlahov-Kozomara, kao bivša sutkinja Općinskog suda u Rijeci, u predmetu P-1547/02 donijela presudu protiv njega, pri čemu je postupala nesavjesno, propuštajući izvesti predložene dokaze i utvrditi činjenice čime mu je prouzročila štetu.

U svojstvu oštećenika, Ivica Pleteš, je podnio nadležnom Općinskom državnom odvjetništvu u Rijeci kaznenu prijavu, koju je Općinsko državno odvjetništvo u Rijeci, rješenjem posl.br. K-DO-963/03 od 07. srpnja 2005.g., odbacilo, navodeći da je postupanje prijavljene sutkinje u predmetu Općinskog suda u Rijeci P-1547/02, povodom žalbe podnositelja bilo podvrgnuto kontroli Županijskog suda u Rijeci, koji je njezinu presudu potvrdio. Shodno tome, nisu utvrđene nikakve okolnosti iz kojih bi proizlazilo da je sutkinja Helena Vlahov-Kozomara postupala na način kojim bi ostvarila biće kaznenih djela zlouporabe položaja i ovlasti, i nesavjesnog rada u službi.

Budući da postupovni imunitet, kao razlog koji isključuje kazneni progon ima za posljedicu da se postupak ne može pokrenuti niti teći, dok imunitet traje u području u kojem isti važi, oštećenik, je podnio zahtjev Državnom sudbenom vijeću za davanje odobrenja za pokretanje kaznenog postupka protiv sutkinje Županijskog suda u Rijeci, Helene Vlahov-Kozomara, zbog prethodno navedenih kaznenih djela.

Postupajući po podnesenom zahtjevu, Državno sudbeno vijeće je ocijenilo, da je Općinsko državno odvjetništvo u Rijeci pravilno ocijenilo kako u postupanju prijavljene sutkinje nema obilježja prijavljenih kaznenih djela, te da se radi o subjektivnom nezadovoljstvu podnositelja donesenim sudskim odlukama te je shodno tome, odbilo zahtjev podnositelja za davanjem odobrenja za pokretanje kaznenog postupka protiv sutkinje Helene Vlahov-Kozomara, u smislu odredbe čl. 8 st. 3 Zakona o sudovima.

Naime, u smislu odredbe čl. 163 st 2, kada je za kazneni progon potrebno odobrenje nadležnog državnog tijela, ovlašteni tužitelj ne može zahtijevati provođenje istrage niti podignuti optužnicu, optužni prijedlog ili privatnu tužbu ako ne podnese dokaz da je odobrenje dano.

Stoga je u smislu čl. 437 st. 1 vezano za čl. 201 st.1 toč. 3 Zakona o kaznenom postupku valjalo odbaciti optužni prijedlog oštećenika, a iz razloga jer nema odobrenja nadležnog državnog tijela koja okolnost isključuje kazneni progon.«

3.2. U obrazloženju drugostupanjskog rješenja je u bitnome navedeno:

»Žalitelj u žalbi navodi da rješenje pobija iz svih žalbenih osnova, ali nijedan od žalbenih razloga konkretno ne obrazlaže, već općenito iznosi svoje nezadovoljstvo sa stanjem u radu suda, Općinskog državnog odvjetništva i odlukom Državnog sudbenog vijeća.

Ovakvim navodima žalbe ne dovodi se u pitanje pravilnost pobijanog rješenja. Naime, prvostupanjski sud je u obrazloženju pobijanog rješenja dao jasne i valjane razloge koje u cijelosti prihvaća i ovaj sud.

Odredbom čl. 163. st. 2. ZKP-a, propisano je da u slučaju kada je za kazneni progon potrebno odobrenje nadležnog državnog tijela, ovlašteni tužitelj ne može, između ostalog, podnijeti optužni prijedlog, ako ne podnese dokaz da je odobrenje dano.